Projekt z dnia 29 lipca 2026 r.

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba regulacji

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji". Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia 25 lipca 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1158), zwaną dalej „ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji", wprowadzającą nowe, następujące brzmienie delegacji ustawowej określonej w art. 18 ustawy o informatyzacji:

„Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 14 ust. 1, uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną."

Potrzeba zmiany treści aktualnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773), zwanego dalej „rozporządzeniem KRI", jest spowodowana również dokonanymi analizami i oceną stanu funkcjonowania tego rozporządzenia, których wynik uzasadnia podjęcie odpowiednich działań legislacyjnych.

Upoważnienie ustawowe do wydania przedmiotowego rozporządzenia (art. 18 ustawy o informatyzacji), na podstawie art. 17 ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji, wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. W tym terminie, tj. 23 lutego 2027 r., zostanie zatem wydane projektowane rozporządzenie - a do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych będzie obowiązywało aktualne rozporządzenie KRI.

Dokonane analizy i oceny stanu funkcjonowania rozporządzenia KRI

Organ zobowiązany do opracowania projektu rozporządzenia, tj. minister właściwy do spraw informatyzacji, w 2022 r. podjął decyzję o analizie oraz skonsultowaniu problemów i zagadnień z obszarów wynikających z przedmiotowego zakresu rozporządzenia.

W maju 2022 r. został zorganizowany warsztat problemowy dotyczący koncepcji nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Wśród konkluzji z warsztatu znalazły się następujące oceny stanu funkcjonowania rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 2012 r. (stan analizy na maj 2022 r.): powszechnie występujący brak wiedzy dotyczącej obowiązków płynących z rozporządzenia wśród podmiotów zobowiązanych, niski poziom zrozumienia pojęć występujących w rozporządzeniu, redukowanie interoperacyjności jedynie do interoperacyjności technicznej, brak udostępnienia i stosowania rekomendacji interoperacyjności, brak założonego w rozporządzeniu oddziaływania repozytorium interoperacyjności ePUAP, niewystarczająca liczba obiektów danych referencyjnych.

Powołany w 2022 r. przez ministra właściwego do spraw informatyzacji Zespół roboczy do przygotowania założeń nowych Krajowych Ram Interoperacyjności w lutym 2023 r. przygotował dokument „Obszary merytoryczne nowych KRI”[1]. W dokumencie zaproponowano m.in. cele i rezultaty nowego rozporządzenia, nowe definicje pojęć występujących w rozporządzeniu, hierarchię norm i standardów wspierających osiąganie interoperacyjności, a także propozycję nowej struktury rozporządzenia. Działania te miały na celu przygotowanie przepisów uwzględniających zmienioną od czasu ogłoszenia rozporządzenia w 2012 r. [2] sytuację prawną i stan rozwoju technik informatycznych, a także wnioski płynące ze stosowania dotychczasowych przepisów rozporządzenia. Zakładanym efektem było także zwiększenie zgodności Krajowych Ram Interoperacyjności - stanowiących część rozporządzenia - z Europejskimi Ramami Interoperacyjności (EIF), do czego wprost zobowiązuje art. 6 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej

[1] Dokument dostępny pod adresem: https://www.gov.pl/web/ia/koncepcja-nowych-kri-dokument
[2] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany danych w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2247)

Europy) (Dz.Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024), zwany dalej „rozporządzeniem 2024/903”: „W przypadku, gdy państwo członkowskie opracowuje krajowe ramy interoperacyjności oraz inne odpowiednie krajowe polityki, strategie lub wytyczne, w najwyższym możliwym stopniu uwzględnia EIF.”

W styczniu 2023 r. Przewodniczący Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji (KRMC) podjął decyzję o powołaniu grupy roboczej do spraw objętych tematyką rozporządzenia, zwanej dalej „Grupą KRMC ds. Nowych KRI”. Wskutek prac Grupy KRMC ds. Nowych KRI określono cele i zakres przedmiotowy rozporządzenia KRI, a także przygotowano istotne elementy rozporządzenia. Grupa KRMC ds. Nowych KRI, zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z decyzji powołującej grupę, przygotowała także rekomendacje zmian w ustawie o informatyzacji w obszarze dotyczącym interoperacyjności. Grupa przeanalizowała również postulaty oraz uwagi zgłoszone w ramach społecznych i branżowych konsultacji dokumentu „Obszary merytoryczne nowych KRI”, które przeprowadzone zostały od lutego do marca 2023 roku. Wynik prac grupy został opublikowany na stronie Portalu Interoperacyjności i Architektury Informacyjnej Państwa[3].

Stan w dziedzinie normowanej przepisami rozporządzenia KRI

Zgodnie z ustawą o informatyzacji podmiot realizujący zadania publiczne jest zobowiązany używać do realizacji tych zadań systemów teleinformatycznych:

- spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi: zapewniających spójność działania tych systemów, określających model architektury oraz specyfikacje interfejsu programistycznego aplikacji (API) tych systemów, formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego ich wykorzystania, zapewniających sprawną i bezpieczną wymianę danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych,

- zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności, obejmującymi zagadnienia dotyczące: sposobu postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów, sposobu

[3] Dokument dostępny pod adresem: https://www.gov.pl/web/ia/koncepcja-nowych-kri-dokument-krmc

osiągania interoperacyjności oraz ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n ustawy o informatyzacji.

Ponadto podmiot realizujący zadania publiczne prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, określającymi kluczowe typy i identyfikatory obiektów w rejestrach publicznych oraz zasady prowadzenia i dostępu do rejestru publicznego.

Wprowadzone nowelizacją ustawy o informatyzacji przepisy merytoryczne oraz zmodyfikowany zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu zobowiązują do wydania przepisów wykonawczych w nowym brzmieniu.

Aktualnie obowiązujące rozporządzenie KRI, regulujące przedmiotowe zagadnienia, w związku z powyższymi zmianami będzie obowiązywało do dnia wejścia w życie przepisu upoważniającego w ustawie o informatyzacji do wydania nowego rozporządzenia KRI, tj. do dnia 22 lutego 2027 r.

Zakres podmiotowy projektowanego rozporządzenia jest bardzo szeroki, ponieważ nakłada obowiązki na wszystkie podmioty realizujące zadania publiczne określone w nowelizowanej ustawie o informatyzacji.

Zgodnie z danymi gromadzonymi przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w Systemie Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST) wg stanu z listopada 2025 r. liczba systemów teleinformatycznych samej administracji rządowej wynosi ponad 1450, a liczba rejestrów publicznych prowadzonych przez organy administracji rządowej – ponad 750. Dotychczasowa praktyka wskazuje na niewystarczający zakres właściwej współpracy systemów teleinformatycznych, bazującej na powszechnej wiedzy o usługach sieciowych tych systemów. Dotyczy to w szczególności systemów teleinformatycznych, które umożliwiają dostęp do danych w rejestrach publicznych. Skutkuje to koniecznością wprowadzenia stosownych zmian w przepisach w celu ułatwienia integracji systemów teleinformatycznych i udostępniania danych. Projekt rozporządzenia zachowuje większość rozwiązań, określonych w obowiązującym aktualnie rozporządzeniu KRI. Uwzględnia jednak zmiany i modyfikacje wynikające z przepisów wprowadzonych nowelizacją ustawy o informatyzacji. W związku z tym w projekcie rozszerzono regulacje w zakresie stosowania norm, standardów, metod oraz formatów danych do elektronicznej usługi publicznej oraz rejestru publicznego, zaktualizowano sposoby osiągania interoperacyjności (na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technicznym), zaktualizowano przepisy z zakresu wdrażania

i stosowania Krajowych Ram Interoperacyjności, wprowadzono zmiany w przepisach dotyczących prowadzenia rejestrów publicznych, zaktualizowano formaty plików oraz standardy zapewniające dostęp do danych udostępnianych za pomocą systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz formaty plików obsługiwanych przez podmiot realizujący zadanie publiczne w trybie odczytu. Wskazano także, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych są wyposażone w API zgodnie z wymaganiami wskazanymi w załączniku do rozporządzenia, wprowadzono wymóg ustanowienia planu ciągłości świadczenia elektronicznych usług publicznych oraz planu przywracania po awarii tych usług.

Ponadto w projekcie rozporządzenia KRI dokonano usunięcia przepisów określających wymagania w zakresie repozytorium interoperacyjności, które będą uregulowane w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie o informatyzacji (art. 12m) oraz usunięto przepisy określających wymagania dla Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji (SZBI), jako uwzględnione w ustawie z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 252) , regulującej kompleksowo kwestie SZBI.

II. Zakres i uzasadnienie projektowanych przepisów

W oparciu o wyniki prac Zespołu roboczego do przygotowania założeń nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, Grupy KRMC ds. Nowych KRI**,** przeprowadzonych prekonsultacji społecznych i branżowych oraz nowelizacji ustawy o informatyzacji w projekcie zaproponowano następujące przepisy.

Kolejność zagadnień w tytule rozporządzenia jest podyktowana znaczeniem części rozporządzenia. Kluczowym dla rozporządzenia jest pojęcie „interoperacyjności", które jest adresowane bezpośrednio przez Krajowe Ramy Interoperacyjności. Z kolei warstwa semantyczna (mająca priorytet nad techniczną) i warstwa techniczna interoperacyjności są wspierane - odpowiednio - przez minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych.

Rozdział 1

W § 1 projektu rozporządzenia następstwo rozdziałów rozporządzenia odzwierciedla porządek warstw interoperacyjności pochodzący z Europejskich Ram Interoperacyjności. W

rozdziale trzecim EIF zawarto wzorzec interoperacyjności obejmujący cztery warstwy interoperacyjności: prawną, organizacyjną, semantyczną i techniczną.

Na podstawie ustawy o informatyzacji Krajowe Ramy Interoperacyjności są rozumiane jako „zestaw wymagań organizacyjnych, semantycznych oraz technicznych dotyczących interoperacyjności". Z tego względu w wyliczeniu wskazano na pierwszej pozycji Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące wymagania organizacyjne, semantyczne oraz techniczne dotyczące interoperacyjności (rozdział 2 rozporządzenia). Niewielki zakres wymagań organizacyjnych pozwolił na zawarcie ich w rozdziale 2, bez konieczności tworzenia osobnego rozdziału. Z kolei wymagania semantyczne i techniczne wymagają szczegółowej regulacji zostały określone jako kolejne rozdziały rozporządzenia, tj. odpowiednio jako minimalne wymagania dla rejestrów publicznych (rozdział 3 rozporządzenia) oraz minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi (rozdział 4 rozporządzenia).

Dodatkowo zachowanie w rozporządzeniu trzech rozdziałów - tj. dotyczących Krajowych Ram Interoperacyjności (dalej: KRI), systemów teleinformatycznych oraz rejestrów publicznych - pozwala na zachowanie spójności z rozdziałami dotychczasowego rozporządzenia KRI, co ułatwi stosowanie rozporządzenia przez podmioty realizujące zadania publiczne.

W § 2 projektu zostały wskazane definicje pojęć użyte w rozporządzeniu, w szczególności:

- dla pojęcia „architektura systemu teleinformatycznego" zastosowano treść definicji z normy ISO/IEC 42010:2007 (The Institute of Electrical and Electronics Engineers Standards Board: Recommended Practice for Architectural Description of Software-Intensive Systems, ISO/IEC 42010:2007(E) IEEE Std 1471-2000, 2007),

- zmieniono definicję „obiektu" wskazując, że informacje o obiektach przechowuje się nie tylko w rejestrach publicznych, ale także w systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;

- dodano także definicję „atrybutu" obiektu oraz definicję „danej", rozumianej jako „wartość atrybutu obiektu wyrażona ilościowo lub jakościowo w określonym typie danych" (przykładowo - dla obiektu „osoba fizyczna" jednym z atrybutów jest „wzrost w cm", a wartością jest np. „179" (wartość wyrażona liczbowo), a innym z atrybutów jest „kolor

włosów", którego wartością może być „szatyn" (wartość wyrażona jakościowo); dana ma typ danych (np. liczba całkowita, tekst, data, słownik)),

- w definicji „danej referencyjnej" usunięto zapis o pierwotnym wprowadzeniu danych do rejestru publicznego uwzględniając fakt, że dane referencyjne mogą być wprowadzone do rejestru publicznego wtórnie – np. z innego rejestru publicznego. Zgodnie z definicją za dane referencyjne uznaje się jedynie dane w rejestrach publicznych, będące autentycznym (tj. prawdziwym) i wiążącym (tj. takim, do którego należy się stosować) źródłem dla innych danych. Zarówno w dotychczasowym rozporządzeniu KRI, jak i w projektowanym rozporządzeniu KRI, jako dane referencyjne są wskazane dane określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia – w kolumnie tabeli zatytułowanej „Pełna nazwa rejestru publicznego zawierającego dane referencyjne opisujące obiekt".

- w definicji pojęcia „model usługowy" dotychczas używane w rozporządzeniu KRI pojęcie „usługa sieciowa" zostało zastąpione pojęciem „interfejs programistyczny aplikacji",- uzupełniono dotychczasową definicję pojęcia „poufność", używaną w rozporządzeniu KRI, wskazując, że informacja nie powinna być udostępniana lub wyjawiana nie tylko nieupoważnionym osobom fizycznym, ale również nieupoważnionym podmiotom,

- wprowadzono definicję elektronicznej usługi publicznej oraz innych występujących w rozporządzeniu pojęć: niezawodność, pielęgnowalność, procedura, proces, przenoszalność, usługa systemu teleinformatycznego, używalność, wydajność, zasób systemu teleinformatycznego, w przygotowaniu których wykorzystano zapisy norm ISO.

Wprowadzenie pojęcia „elektronicznej usługi publicznej" i podanie jego definicji jest uzasadnione występowaniem tego pojęcia w tekście rozporządzenia poprzez stawianie wymagań, w szczególności w rozdziale 4 rozporządzenia KRI, wobec „elektronicznej usługi publicznej" są na gruncie rozporządzenia. Należy podkreślić, że pojęcie „elektronicznej usługi publicznej" jest pojęciem centralnym dla obszaru interoperacyjności. To właśnie usługi świadczone za pomocą środków komunikacji elektronicznej – a nie publiczne systemy teleinformatyczne czy rejestry publiczne - dostarczają wartości usługobiorcom (takim, jak obywatele, przedsiębiorcy czy urzędnicy), zaspokajając ich potrzeby. W definicji podkreślono, zgodnie z konstytucyjną zasadą legalizmu, że podstawą do realizacji elektronicznej usługi publicznej musi być uprawnienie lub obowiązek określony na gruncie przepisów prawa.

Rozdział 2

W rozdziale 2 określone zostały **Krajowe Ramy Interoperacyjności**.

Głównym celem KRI jest usuwanie lub zmniejszenie obciążeń związanych z realizacją uprawnień i obowiązków przewidzianych w przepisach odrębnych. Oznacza to, że dzięki wzrastającej interoperacyjności podmiotów realizujących zadania publiczne można realizować szerszy zakres uprawnień i obowiązków bez konieczności tworzenia nowych elektronicznych usług publicznych na linii podmiot publiczny - usługobiorca. Domyślnie stosowanym podejściem – zgodnym z wymaganiami art. 220 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. − Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanego dalej „KPA”, oraz art. 13 i art. 14 ustawy o informatyzacji – jest brak angażowania w realizację zadania publicznego osoby lub podmiotu (w tym: przedsiębiorcy czy podmiotu publicznego), na którym ciąży obowiązek lub któremu przysługuje uprawnienie wynikające z przepisów prawa.

Przepisy projektu rozporządzenia zwiększają potencjał do współdziałania w obszarach organizacyjnym, semantycznym i technicznym, co ułatwia podmiotom realizację obowiązków lub uprawnień obywateli czy przedsiębiorców - bez potrzeby uzyskiwania od nich dodatkowych informacji. W sytuacji optymalnej prowadzić to może do braku potrzeby świadczenia elektronicznej usługi publicznej dla obywatela czy przedsiębiorcy. Stanie się tak w przypadku, gdy wszystkie dane niezbędne do realizacji zadania publicznego znajdują się w zasobach informacyjnych podmiotów publicznych, a dostęp do nich jest możliwy w trybie odczytu maszynowego. Przykładowo - udokumentowane zgodnie ze wskazaną w rozporządzeniu KRI normą międzynarodową procesy administracyjne mogą być automatyzowane, a dzięki standardowi API z rozporządzenia KRI interfejsy systemów teleinformatycznych będą mogły zapewniać dostęp do danych - w strukturach i znaczeniu ogłoszonym w repozytorium interoperacyjności.

Celem KRI jest także zapewnienie dostępności elektronicznych usług publicznych (w tym transeuropejskich cyfrowych usług publicznych) w przypadku, gdyby zadań publicznych nie można byłoby realizować drogą elektroniczną bez potrzeby angażowania usługobiorcy.

Podmiot realizujący zadania publiczne, są zobowiązane do stosowania i wyboru norm, standardów, metod oraz formatów określonych w projekcie rozporządzenia w celu zachowania zgodności z KRI. Natomiast w przypadku potrzeby wyboru norm, standardów, metod oraz formatów, które nie zostały określone w rozporządzeniu KRI, stosuje do ich wyboru przepisy § 3 ust. 7 i § 12 ust. 4 rozporządzenia KRI. W § 3 ust. 1-6 projektu:

- W ramach interoperacyjności organizacyjnej wskazano sposoby jej osiągania, jak również wymóg tworzenia, standaryzacji i ujednolicenia procesów, co wspierać ma dokumentowanie ich zgodnie ze standardem BPMN określonym przez normę ISO/IEC 19510. Norma ta została opracowana przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) we współpracy z Object Management Group (OMG), aby promować jednolite podejście do modelowania procesów biznesowych na całym świecie. Zawarto także obowiązek informowanie przez podmiot realizujący zadania publiczne o zakresie funkcjonalnym oraz o sposobie dostępu do elektronicznych usług publicznych w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, co ułatwi tworzenie i udostępnianie katalogów elektronicznych usług publicznych.

- W odniesieniu do interoperacyjności semantycznej wskazano w szczególności na stosowanie wymagań wskazanych w rozdziale 3, określającym minimalne wymagania dla rejestrów publicznych oraz na wymóg stosowania formatów plików określonych w załączniku nr 2 i załączniku nr 3 projektowanego rozporządzeniu. Należy podkreślić, że poprzez „stosowanie w rejestrach publicznych odwołań do rejestrów publicznych zawierających dane referencyjne" należy rozumieć normatywne, semantyczne (znaczeniowe) powiązanie danych, a nie techniczne linki.

Oznacza to, że dopuszcza się powielanie danych referencyjnych w rejestrach publicznych, o ile:

- powielone dane zachowują znaczenie zgodne z definicją określoną w rejestrze zawierającym dane referencyjne,
- rejestr publiczny jednoznacznie wskazuje rejestr zawierający dane referencyjne jako źródło definicji oraz źródło dla powielonych danych,
- zapewniona jest identyfikowalność powiązania poprzez stosowanie identyfikatorów referencyjnych,
- zapewnione są mechanizmy utrzymania spójności i aktualności danych względem rejestru publicznego zawierającego dane referencyjne.

Odwołanie takie ma charakter semantyczny, co oznacza, że atrybut obiektu w rejestrze A posiada znaczenie określone przez rejestr B (referencyjny), niezależnie od sposobu jego technicznej implementacji.

Rozwiązania techniczne zapewniające realizację powiązań (np. integracje, interfejsy API, synchronizacja danych) powinny być określane na poziomie systemów teleinformatycznych.

W odniesieniu do interoperacyjności technicznej wskazano wprost obowiązek korzystania z interfejsów programistycznych aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, co służyć będzie spełnieniu wymagań określonych w art. 220 § 1 KPA (tj. „§ 1. Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...) 2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: (...) b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (...)").

W § 3 ust. 7 projektu wskazano, że interoperacyjność na każdym z poziomów określonych w projektowanym rozporządzeniu osiągana jest również przez stosowanie regulacji zawartych w przepisach odrębnych, a w przypadku ich braku - uwzględnienia postanowień odpowiednich norm zatwierdzonych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną – z uwzględnieniem otwartych standardów i specyfikacji. Wprowadza to klarowną hierarchię wymagań do stosowania przez podmioty realizujące zadania publiczne za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Należy podkreślić, że stosowanie otwartych standardów i specyfikacji w znaczący sposób zwiększa interoperacyjność. Zgodnie z pkt „2.3 Zasada podstawowa 2: Otwartość" Europejskich Ram Interoperacyjności: „Stopień otwartości specyfikacji/standardu ma decydujące znaczenie dla ponownego wykorzystania komponentów oprogramowania wdrażających tę specyfikację. Ma to zastosowanie również w przypadku, gdy komponenty takie stosuje się do wprowadzenia nowych europejskich usług użyteczności publicznej."

W § 4 projektu określono, że podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza ocenę interoperacyjności krajowej na poziomach wskazanych w § 3 ust. 1. Ocena ta pozwoli podmiotowi realizującemu zadania publiczne na wprowadzanie takiego zakresu zmian, których skutki będą w najmniejszym możliwym stopniu oddziaływać negatywnie na inne podmioty publiczne. Należy podkreślić, że ocena taka realizowana ma być przed wprowadzeniem zmian, co pozwoli na organizacyjne i techniczne przygotowanie się podmiotów publicznych do zmiany procedur oraz rozwiązań pozwalających na kontynuowanie dostępu do systemu

teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych czy do danych gromadzonych w rejestrze publicznym, co zmniejszy ryzyko zakłócenia ciągłości wykonywania zadań publicznych. Zgodnie z nowelizacją ustawy o informatyzacji wynik oceny interoperacyjności krajowej należy publikować w formacie nadającym się do odczytu maszynowego w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian. Zgodnie z przepisami ustawowymi publikacja następuje w terminie pozwalającym podmiotom publicznych na realizację zadań publicznych wynikających z odrębnych przepisów. Elementy oceny interoperacyjności krajowej zostały zamieszczone w załączniku nr 4 do projektowanego rozporządzenia. Wprowadzenie wymogu związanego z przeprowadzaniem oceny interoperacyjności krajowej koreluje z obligatoryjnymi ocenami interoperacyjności transgranicznej umocowanymi w art. 3 rozporządzenia 2024/903.

Rozdział 3

W rozdziale 3 określone zostały **minimalne wymagania dla rejestrów publicznych**. W § 5 wskazano, że w rejestrach publicznych wyróżnia się w szczególności następujące typy obiektów: osobę fizyczną, podmiot i obiekt przestrzenny. Zwrot „w szczególności” oznacza, że w rejestrach publicznych przechowuje się także informacje o innych obiektach, niż podane w wyliczeniu. Wskazano także, że dla każdego obiektu wskazanego w ust. 1, w obrębie danego typu, nadaje się unikatowy identyfikator.

W § 6 projektu wskazano, że udokumentowane i zestandaryzowane procesy oraz reguły zarządzania danymi, zawierające reguły kontroli, korekty, anonimizacji, wprowadzania i synchronizacji oraz integracji danych, których celem jest zapewnienie kompletności, spójności i jednolitości danych, stanowią podstawę zbieranych i aktualizowanych danych na potrzeby prowadzenia rejestru publicznego. Synchronizacja danych to uzgadnianie stanu danych pomiędzy systemami teleinformatycznymi czy rejestrami publicznymi w taki sposób, aby odzwierciedlały one ten sam stan faktów w ustalonym czasie i zakresie odpowiedzialności.

Pojęcia kompletność, spójność i jednolitość danych odnoszą się do jakości danych, ale opisują różne aspekty. Ich rozróżnienie jest kluczowe przy modelowaniu danych, integracjach i specyfikacji wymagań:

- Kompletność danych oznacza, że dane zawierają wszystkie wymagane treści, które są niezbędne do realizacji danego celu biznesowego lub procesu.

- Spójność danych oznacza, że dane nie są ze sobą sprzeczne, zarówno wewnątrz jednego zbioru danych, jak i pomiędzy różnymi systemami teleinformatycznymi lub zbiorami danych.
- Jednolitość danych oznacza, że dane są zapisywane i interpretowane w ten sam sposób, zgodnie z ustalonymi standardami.

W rozporządzeniu wskazano także, że system teleinformatyczny służący do zbierania i aktualizowania danych zawiera reguły kontroli wprowadzanych danych, np. poprzez zastosowanie słowników dla danych.

W § 7 projektu określono zasady dostępu do rejestru publicznego, obejmujące aspekt przedmiotowy, podmiotowy oraz techniczny takiego dostępu. Na zasady te składają się:

- aspekt przedmiotowy i podmiotowy uwzględniany przy opracowaniu oraz aktualizowaniu przez podmiot prowadzący rejestr publiczny warunków i procedury dostępu do danych gromadzonych w rejestrze publicznym;

- aspekt techniczny uwzględniany przy zapewnieniu zasad dostępu do systemu teleinformatycznego określonych w minimalnych wymaganiach dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi - o ile rejestr publiczny prowadzony jest z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

Przez aspekt przedmiotowy rozumie się, jakie dane są udostępniane; przez zakres podmiotowy - kto ma prawo dostępu do danych; a przez zakres techniczny – w jaki sposób za pomocą środków komunikacji elektronicznej dostęp do danych zostanie zapewniony.

Ponieważ rejestry publiczne są i powinny być wiarygodnym źródłem informacji, to w § 8 ust. 1 projektu rozporządzenia określono wymagania związane z rozliczalnością operacji w rejestrach publicznych. Rozliczalność powinna dotyczyć każdej operacji na danych, w szczególności samego odczytu danych – przez osobę za pośrednictwem interfejsu graficznego użytkownika oraz przez system teleinformatyczny za pośrednictwem API. Każdy dostęp do danych w rejestrze publicznym (niezależnie, czy w ramach organizacji gestora rejestru publicznego, czy spoza niej) powinien być rozliczany. Przewidziano, że podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego oznacza rekordy lub dane w rejestrze publicznym datą i czasem ich utworzenia oraz modyfikacji, zapisywaną przez system teleinformatyczny. Natomiast w przypadku danych referencyjnych przetwarzanych

w rejestrze publicznym prowadzonym przy użyciu systemu teleinformatycznego, podmiot prowadzący ten rejestr zapewnia mechanizmy informowania o zmianach danych referencyjnych w czasie rzeczywistym przy pomocy interfejsów programistycznych aplikacji systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do rejestru publicznego.

W § 9 projektu określono zakres informacji dotyczących pojedynczego punktu kontaktowego dla rejestru publicznego. Informacje takie obejmą w szczególności adres poczty elektronicznej oraz adres do doręczeń elektronicznych.

Rozdział 4

W rozdziale 4 określone zostały **minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi**.

W § 10 określono kwestię architektury systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

W § 11 ust. 1 i 2 projektu powtórzono dotychczasowe przepisy rozporządzenia KRI, wskazując, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych projektuje się, wdraża oraz eksploatuje z uwzględnieniem ich funkcjonalności, niezawodności, użyteczności, wydajności, przenoszalności i pielęgnowalności, przy zastosowaniu norm oraz uznanych w obrocie profesjonalnym standardów i metodyk oraz, że zarządzanie usługami realizowanymi przez systemy teleinformatyczne ma na celu dostarczanie tych usług na deklarowanym poziomie dostępności i odbywa się w oparciu o udokumentowane procedury.

Przepisy uzupełniono o wskazanie, że ww. wymagania określone uznaje się za spełnione, jeśli odbywają się w oparciu o wskazane normy ISO/IEC 20000-1 i ISO/IEC 20000-2 (§ 11 ust. 3 projektu).

W ust. 4-8 projektu rozporządzenia wprowadzono wymagania związane z ustanowieniem planu ciągłości świadczenia elektronicznych usług publicznych oraz planu przywracania po awarii usług elektronicznych usług publicznych – w celu zapewnienia ich dostępności. Określono elementy konieczne do uwzględnienia przy tworzeniu takich planów oraz niezbędne elementy procedur do tych planów. Wskazano, że wymagania w zakresie planu ciągłości świadczenia elektronicznych usług publicznych oraz planu przywracania po awarii tych usług

uznaje się za spełnione, jeśli plany są ustanowione i realizowane w oparciu o normę PN-EN ISO 22301.

Brzmienie § 8 aktualnie obowiązującego rozporządzenia KRI wymaga, aby dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych stosować rozwiązania oparte na modelu usługowym. Model taki został określony jako „model architektury, w którym dla użytkowników zdefiniowano stanowiące odrębną całość funkcje systemu teleinformatycznego (usługi sieciowe) oraz opisano sposób korzystania z tych funkcji, inaczej system zorientowany na usługi (Service Oriented Architecture - SOA)". Oznacza to, że każdy system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych musi być wyposażony w usługi sieciowe. W odniesieniu do takiego systemu rozporządzenie KRI nakłada także obowiązek udostępnienia opisu sposobu korzystania z tych funkcji, czyli dokumentację usług sieciowych. Dodatkowo wskazano, że „do opisu protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej wykorzystuje się Web Services Description Language (WSDL)", określając dopuszczalny dla usług sieciowych styl architektury oprogramowania REST. W celu zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych przepisy obowiązującego rozporządzenia KRI nakładają na organ podmiotu udostępniającego usługę sieciową obowiązek przekazania opisu protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej do repozytorium interoperacyjności.

W ramach prac nad założeniami projektu rozporządzenia KRI grupa robocza Komitetu Rady Ministrów ds. Cyfryzacji do spraw nowych Krajowych Ram Interoperacyjności w podsumowaniu swoich prac wskazała, że „W odniesieniu do definiowania usług sieciowych należy dołączyć protokół komunikacyjny SOAP (standard W3C) oraz styl architektoniczny REST, a także wykorzystać Standardy otwartości danych dla API".

W związku z powyższym w projektowanym § 12 ust. 1 określono, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych powinny być wyposażone w interfejsy programistyczne aplikacji. Interfejsy te powinny być budowane zgodnie z wymaganiami wskazanymi w załączniku nr 5 do rozporządzenia, który jako domyślny (zgodnie ze standardami otwartości danych dla API) przyjmuje standard architektury usług REST. Dopuszczono jednocześnie stosowanie dotychczas wykorzystywanego protokołu komunikacyjnego SOAP.

Brzmienie § 12 ust. 3 określa wymagania dla składników sprzętowych i oprogramowania z uwzględnieniem m.in. normach zatwierdzonych przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną. Jednocześnie zniesiony został dotychczas obowiązujący

wymóg publikacji informacji o dostępności opisów standardów w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji, ponieważ liczba i zmienność występujących standardów oraz specyfikacji, a także specyficzne wymagania różnych systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, powinny skutkować doborem adekwatnych standardów i specyfikacji przez podmiot realizujący zadania publiczne.

W § 13 projektu określono standardy kodowania znaków w dokumentach wysyłanych z systemu teleinformatycznego podmiotów realizujących zadania publiczne lub odbieranych przez takie systemy. Zrezygnowano ze stosowania UTF-16, ponieważ jego wykorzystanie jest marginalne w środowisku aplikacji internetowych, w których dominującym standardem jest UTF-8. Ponadto konwersja kodowania z UTF-16 do UTF-8 generuje dodatkowe koszty przetwarzania, dlatego preferuje się bezpośrednie stosowanie UTF-8.

W § 14 ust. 1 projektu przewidziano, że system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych udostępnia dane w co najmniej jednym z formatów plików lub standardów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia. W ust. 2 określono natomiast, że podmioty realizujące zadania publiczne umożliwiają przyjmowanie pism utrwalonych w postaci elektronicznej służących do załatwiania spraw należących do zakresu ich działania w formatach plików określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia.

Zgodnie z definicją z ustawy o informatyzacji „minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych” obejmują również wymagania, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych zapewnia dostęp do danych udostępnianych za pomocą tego systemu. Dane te są udostępniane w plikach, których formaty określono w projekcie rozporządzenia. Sama zgodność plików z wymaganymi formatami nie gwarantuje jednak realnego dostępu do zawartych w nich danych. Aby odbiorca mógł faktycznie zapoznać się z treścią dokumentu, konieczne jest również zapewnienie dostępności cyfrowej takiego dokumentu.

Brak ustanowienia w rozporządzeniu wymagań dotyczących dostępności cyfrowej dokumentów może prowadzić do sytuacji, w której urzędy - korzystając z poczty elektronicznej lub doręczeń elektronicznych - przekazują pisma w sposób zgodny formalnie, lecz niemożliwy do samodzielnego odczytania przez część obywateli. Dotyczy to także korespondencji między urzędami, ponieważ odbiorcą dokumentu w jednostce może być osoba potrzebująca dostępności cyfrowej do skutecznego odczytu treści.

Wprowadzenie ust. 3 i 4 eliminuje to ryzyko, ponieważ wiąże minimalne wymagania nie tylko z formatami danych, lecz również z obowiązkiem zapewnienia dostępności cyfrowej, a więc faktycznego dostępu do danych dla wszystkich użytkowników - do czego zobowiązują minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych. Dla dokumentów zastosowano rozwiązanie analogiczne do wymagań wobec stron internetowych podmiotów publicznych.

W § 15 projektu określono wymagania dotyczące wymiany danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

W projekcie wskazano, że podmioty realizujące zadania publiczne z wykorzystaniem wymiany danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub za pomocą pism utrwalonych w postaci elektronicznej sporządzonych według wzorów dokumentów elektronicznych, stosują strukturę atrybutów tych obiektów zgodną ze strukturą określoną w ramach schematów XML udostępnionych w repozytorium interoperacyjności. W takiej strukturze należy zawrzeć w szczególności nazwy i zakresy atrybutów obiektów.

W § 16 przewidziano, że przypisanie określonego działania w systemie do osoby fizycznej lub oprogramowania oraz umiejscowienie go w czasie następuje poprzez dokumentowanie w postaci elektronicznych zapisów w dziennikach systemów (logach). Przepis wskazuje również działania użytkowników lub oprogramowania obligatoryjnie i fakultatywnie podlegające odnotowaniu w dziennikach systemów teleinformatycznych oraz okres i miejsce przechowywania takich informacji. Zgodnie z zasadą *privacy by design* (art. 25 RODO) oraz zasadą rozliczalności (art. 5 ust. 2 RODO) określono, że w przypadku braku wskazania okresu przechowywania informacji w przepisach odrębnych (co może mieć zastosowanie w przypadku danych innych, niż dane osobowe) okres taki musi być uzasadniony i proporcjonalny wobec celu przetwarzania takich informacji.

W § 17 określono wymóg dla systemu teleinformatycznego w zakresie stosowania mechanizmów umożliwiających zbieranie danych o korzystaniu przez użytkowników z elektronicznej usługi publicznej (statystyki webowe) oraz pozwalających użytkownikom na przekazywanie informacji zwrotnych na jej temat (np. ankiety satysfakcji), które pozwalają na doskonalenie i dalszy rozwój takiej usługi.

Zgodnie z ustaleniami Zespołu roboczego Cyfryzacja KPRM, a także wskutek uzgodnień Grupy roboczej Komitetu Rady Ministrów ds. Cyfryzacji do spraw nowych Krajowych Ram Interoperacyjności, zagadnienia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji (SZBI) zostały wyłączone z zakresu projektowanego rozporządzenia. W obecnym stanie prawnym UE

zagadnienia bezpieczeństwa teleinformatycznego są ujmowane szeroko, adresując wszelkie zagrożenia bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych (w tym zagrożenia infrastrukturalne i osobowe). Uwzględniając wymóg transpozycji do polskiego porządku prawnego Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148) (Dz. Urz. UE 333/80 z 17.12.2022, s. 80) (dyrektywa NIS 2) wymagania z zakresu SZBI zostaną uwzględnione w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.

W § 18 projektu określono, że dostosowania rejestrów publicznych do wymogów projektowanego rozporządzenia należy dokonać w dniu ich pierwszej istotnej zmiany przypadającej po wejściu w życie rozporządzenia, jednak nie później niż w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Podanie maksymalnego dopuszczalnego terminu dostosowania rejestrów publicznych do wymagań rozporządzenia ma na celu wprowadzenie wymaganych zmian także w tych rejestrach publicznych, w których nie będą wprowadzane istotne zmiany przed upływem 2 lat od wejścia w życie rozporządzenia. Analogiczne wymaganie postawiono w § 19 w odniesieniu do systemów teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne.

Załączniki

W Załączniku nr 1 określono identyfikatory obiektów występujących w rejestrach publicznych.

Załącznik nr 2 określa formaty oraz standardy zapewniające dostęp do danych udostępnianych za pomocą systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.

W załączniku nr 3 określono formaty plików obsługiwane przez podmiot realizujący zadania publiczne w trybie odczytu.

Jako podstawową zasadę standaryzacji w projekcie rozporządzenia przyjęto, że przywoływana specyfikacja normy lub standardu co do zasady powinna być opisana normą międzynarodową (np. ISO, ITU) lub krajową; jeśli tak nie jest, to powinna być opisana standardem o otwartej specyfikacji.

Formaty plików zostały zaktualizowane w stosunku do obowiązującego rozporządzenia KRI - usunięto formaty plików obecnie nie rozwijane bądź zastąpione przez nowsze. Dodano natomiast nowe formaty, odpowiadające rozwojowi technik informatycznych i telekomunikacyjnych. W projekcie wprowadzono otwarty standard elektronicznych książek (e-book) z powodu wzrastającej popularności czytników e-booków, a także określono formaty plików dla otwartych danych ze względu na wysoką istotność otwartych danych dla rozwoju cyfrowego państwa, a także ze względu na wymóg szyfrowania dokumentów podyktowanego bezpieczeństwem danych dodano właściwy format pliku.

Załącznik nr 4 zawiera elementy oceny interoperacyjności krajowej, gdzie określono zawartość oceny skutków zmian, obejmującą metrykę i wyniki oceny skutków zmian**.**

W załączniku nr 5 określone zostały natomiast wymagania dla interfejsu programistycznego aplikacji (API) systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

Wymagania w zakresie standardu architektury usług REST bazują na standardzie API otwartych danych, który „Został stworzony po to, aby administracja publiczna udostępniała swoje dane przez API według jednolitego standardu. Udostępnienie danych zgodnie ze standardem ułatwi wykorzystanie danych publicznych i łączenie ich z różnych źródeł, a w konsekwencji tworzenie innowacyjnych dóbr, usług i produktów przez przedsiębiorców, organizacje pozarządowe, programistów. Standard obejmuje m.in.: architekturę usług sieciowych REST, opis składni oraz elementów URI, czy obsługę zdarzeń http.” (standard stanowiący załącznik nr 3 do Uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie Programu otwierania danych na lata 2021-2027 (M.P. poz. 290)). W standardzie architektury usług REST nie zastosowano wymagań specyficznych dla danych uznawanych za otwarte (m.in. wytyczne wobec otwartych danych odnoszące się do anonimizacji danych osobowych, przezwyciężanie barier udostępniania danych czy poziomy otwartości danych).

Projekt dopuszcza również stosowanie standardu protokołu komunikacyjnego SOAP w przypadkach uzasadnionych specyfiką podmiotu publicznego lub świadczonych przez niego usług. SOAP może być stosowany tam, gdzie wymagane jest ponadstandardowe bezpieczeństwo czy zachodzą złożone transakcje. Interfejsy SOAP wspierają właściwości ACID stanowiące, że dane nie mogą być zmieniane pomiędzy transakcjami: atomowość (atomicity), spójność (consistency), izolacja (isolation) oraz trwałość (durability).

III. Wejście w życie przepisów

Przewiduje się, że projektowane przepisy wejdą w życie w dniu 23 lutego 2027 r. Wskazana data wejścia w życie związana jest z dniem wejścia w życie art. 18 ustawy o informatyzacji. Zgodnie z art. 17 ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji, przepis art. 18 ustawy o informatyzacji wchodzi w życie po upływnie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia ww. ustawy z dnia 25 lipca 2025 r., tj. od dnia 22 sierpnia 2025 r.

W projekcie przewidziano inną datę wejścia w życie przepisów w zakresie:

- ustanawiania planu ciągłości świadczenia elektronicznych usług publicznych oraz planu przywracania po awarii tych usług (§ 11 ust. 4-8),

- spełniania wymogów dostępności cyfrowej wobec dokumentów (§14 ust. 3 i 4),

które wejdą w życie po upływie 6 miesięcy, a po 12 miesiącach od ogłoszenia rozporządzenia KRI przepisy w zakresie:

- korzystania z interfejsów programistycznych aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, zgodnie z informacjami opublikowanymi w repozytorium interoperacyjności § 3 ust. 5 pkt 2,

- zapewnienia rozliczalności wszystkich operacji na danych rejestru publicznego, oznaczania datą i czasem utworzenia oraz modyfikacji rekordów lub danych w rejestrze publicznym, a także zapewnienia mechanizmów informowania o zmianach danych referencyjnych w czasie rzeczywistym przy pomocy interfejsów programistycznych aplikacji systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do rejestru publicznego (§ 8),

- formatów plików lub standardów (określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia) udostępniania danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym używanym do realizacji zadań publicznych (§14 ust. 1),

- formatów plików (określonych w załącznikach nr 2 i 3) umożliwiających przyjmowanie pism utrwalonych w postaci elektronicznej, służących do załatwiania spraw należących do zakresu jego działania (§14 ust. 2).

Późniejsze wejście w życie powyższych przepisów jest podyktowane potrzebą zapewnienia podmiotom realizującym zadania publiczne niezbędnego czasu na dostosowanie swoich procesów i rozwiązań do nowych wymagań projektowanego rozporządzenia.

IV. Pozostałe informacje

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt zawiera przepisy techniczne i podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć bezpośredniego wpływu na sytuację mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane rozporządzenie będzie miało pośredni pozytywny wpływ na wskazane obszary poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych gdyż wyeliminują obowiązek kilkukrotnego podawania i aktualizacji danych przy załatwianiu spraw, przyspieszą procedury administracyjne, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej, a także spowodują szybsze i sprawniejsze rozpoznawanie spraw oraz pogłębienie zaufania do państwa do organów administracji dzięki dostępowi do informacji o wszystkich danych oraz o wszystkich operacjach na danych dotyczących danego podmiotu w rejestrze publicznym.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych. a także na obywateli i gospodarstwa domowe czy konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Projekt będzie miał pośredni pozytywny wpływ na wskazane obszary poprzez przemodelowanie procesu w relacjach państwo-usługobiorcy i ograniczenie obciążenia obywateli, obcokrajowców, przedsiębiorców i podmiotów publicznych. Po wejściu w życie przepisów projektu rozporządzenia KRI procesy (a nie tylko ich elementy lub poszczególne etapy) zachodzące pomiędzy podmiotami publicznymi i obywatelami oraz przedsiębiorstwami, jak również pomiędzy współpracującymi ze sobą podmiotami publicznymi będą mogły być w większym stopniu zelektronizowane, a dzięki temu również zoptymalizowane.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 poz. 936) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji. Ponadto zgodnie

z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.